

عنوان مقاله:

بررسی سبکی دیوان ملامنوچهر کولیوند

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

یوسف علی بیرانوند - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

علی اشرف میرزایی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر آموزش و پرورش، دره شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

لامنوچهر کولیوند از شاعران لک است که زبانی نزدیک به زبان فارسی دارد. وی در زمان قاجار زندگی می کرده است. هدف این پژوهش آن است که با روش توصیفی-تحلیلی اشعار ملامنوچهر را بر اساس سطوح سبک شناسی مورد بررسی قرار دهیم. پس از بررسی اشعار وی، به این نتایج دست یافتیم: ۱- سطح زبانی: الف) سطح آوایی: ملامنوچهر از وزن های عروضی به جای هجایی استفاده کرده و قافیه های عربی، فارسی و لکی را به کار برده است. ردیف های شعر او بیشتر لکی است. انواعی از جناس، سجع و واج آرایی در شعر او دیده می شود. ب) سطح لغوی: گاهی ملامنوچهر واج «ه، ت، ب» پایانی و «د» میانی و پایانی را از واژه ها حذف می کند. تبدیل واج «ز» به «ژ» که در لکی رایج است، در دیوان ملا نیز وجود دارد. واژه های کهن لکی که اکنون کاربرد کمی دارند در دیوان وی دیده می شوند. وی واژه های عربی را نسبتا زیاد به کار برده است. تعداد کمی واژه ترکی و نیز واژه های کهن فارسی در دیوان ملا وجود دارد. ج) سطح نحوی: ملامنوچهر فعل های لکی را بیش از فعل های دیگر زبان ها به کار برده است. وی از برابرنهادهای لکی «این» و «آن» و ضمیر اول شخص لکی استفاده کرده است. ۲- سطح ادبی: تشبیه، مجاز، کنایه، استعاره، تلمیح، تضمین، مراعات نظیر، اغراق، تضاد و تنسیق الصفات نیز در دیوان ملامنوچهر دیده می شود. ۳- سطح فکری: مضامین شعر ملا، وصف پیری، ستایش، توصیف بهار، ساقی نامه، شادی گرایی و توصیف طبیعت است.

کلمات کلیدی:

لامنوچهر کولیوند، لکی، سبک شناسی، فلهویات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1907439>

